

РЕШЕНИЕ

№ 26275

гр. София, 06.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7419** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от КЗД жалба от А. К. М. от [населено място] против Решение №199/27.06.2024 г. на КЗД, петчленен разширен заседателен състав, по преписка №50/2023 г., образувана по негова жалба. Със същото в т.І е установено, че с приетата Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община относно частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“ Столичен общински съвет не е осъществил непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 ЗЗДискр., вр. чл.4, ал.1 съгласно защитените признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателя; в т. II е установено, че в изпълнение Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община относно частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“ Център за градска мобилност ЕАД не е осъществил дискриминация съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателя и е оставена без уважение жалба с вх. №44-00-145/13.01.2023 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-661/16.02.2023 г., подадени от А. К. М. от [населено място].

В жалбата се твърди, че КЗД неправилно е приела, че в случая не е налице дискриминация, като счита, че мотивите в тази насока са неубедителни. Оспорва довода, че на лицата, които са в неблагоприятно социално положение – студенти, младежи до 26 години, пенсионери или инвалиди е предоставена възможност да изберат по-висока тарифа за градски транспорт, въпреки наличието на карта с

намаление, за да ползват буферните паркинги на метрото, както и доводът, че ако за хората, които притежават карти за намалена тарифа са предвидени същите условия като за тези, притежаващи редовна карта, то същото ще доведе до облекчение на облекчението, т.е. до неоправдано и прекомерно намаление. Освен това се твърди, че съставът на комисията въобще не е разгледал групите „пенсионери“ и „инвалиди“, защото в жалбата не било посочено, че се подава и сигнал. Предвид това се иска отмяна на обжалваното решение и съдът да прогласи наличието на дискриминация относно тарифата за ползване на услугата „П. и пътувай“, която се предоставя на няколко столични метростанции.

Ответникът по делото – Комисия за защита от дискриминация, не е ангажиран становище по жалбата.

Заинтересованите страни – Столичен общински съвет и Столична община също не са изразили становище по жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в образуваната пред КЗД преписка №50/2023 г.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Производството пред КЗД е образувано по жалба вх. №44-00-145/13.01.2023 г., подадена от А. К. М. в която е посочил, че според текущите условия и тарифи за ползване на буферните паркинги, стопанисвани от „Център за градска мобилност“ ЕАД, се предоставя безплатен престой на автомобил, когато ползвателят му пътува с метро или наземен транспорт и в двете посоки. За пътуващите с краткосрочни превозни документи, безплатният престой е 2 астрономически часа, като всеки следващ започнат час се таксува по 0,50 лв/час, до края на работното време на обекта. Счита, че тук третирането е еднакво за всички видове краткосрочни документи (билети). Пътниците, които притежават абонаментни карти за 72 часа, месечна или годишна, на редовна тарифа, ползват безплатно паркиране за целия период на работното време на паркинга, т.е. от 05:00 до 24:00 часа.

Според жалбоподателя неравното третиране се проявява спрямо притежателите на абонаментни карти на преференциални цени - младежка, студентска, пенсионерска и карта, издавана на лица в неравностойно положение. За всички тези групи не се прилага благоприятна тарифна политика. Всички младежи, студенти, пенсионери и инвалиди имат право да ползват само 2 ч. безплатно паркиране, след което заплащат по 50 стотинки на час. Жалбоподателят сочи, че „лицемерието от страна на Столичната община е толкова голямо, че дори в последните промени на Приложение №2 на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, са изключили изобщо от таблицата всички преференциални карти, за да не си личи тази явна форма на дискриминиране“. Твърди, че ситуацията де факто е, че се позволява ползване на услугата за преференциално паркиране и на студенти, пенсионери, младежи и инвалиди, макар да не са включени в Приложение № 2. Изложил е, че като студент ползва редовно тази услуга и счита, че проблемът не е толкова в 50-те стотинки на час, а в отношението и принципа за равно третиране. В развитите социални държави именно тези по-уязвими групи се ползват с по-голяма социална закрила и дори се прилага т. нар. „обратна дискриминация“, за да се изравни реалното положение на тези групи с хората извън тях. Счита, че Столичната община не само не ги третира по-благоприятно, а дори в

техен ущърб. Предвид изложеното, е поискал КЗД на основание чл.50 от ЗЗДискр. да образува производство и да установи дали е налице дискриминация по признак „лично положение“ и алтернативно признак „възраст“, да постанови преустановяване на нарушението до установяване положение на равно третиране, както и да наложи предвидените в закона санкции или принудителни административни мерки. Към жалбата е приложена Наредбата и уверение, от което се установява, че към датата на подаване на жалбата е бил студент.

С Разпореждане №166/01.03.2023 г. на Председателя на КЗД, е образувана преписка 50/2023 г. Прието е, че в жалбата са изложени оплаквания за дискриминация по признаци „лично положение“ и „възраст“, поради което преписката е разпределена на 5-членен състав, който е определил председател и докладчик. На подателят на жалбата е указано, че следва да представи фактите, въз основа на които твърди, че е жертва на дискриминация, съгласно разпределянето на доказателстваната тежест по чл.9 ЗЗДискр. В тази връзка в допълнение с вх. № 44-00-1097/16.03.2023 г. А. М. е посочил, че в приложението към тарифата за ползване на буферните паркинги на столичния метрополитен изобщо не са изброени картите на преференциална цена, от което логически може да се тълкува, че изобщо не се допуска ползване на услугата Р+Р от студенти, пенсионери, притежатели на карта „младеж“ и хора в неравностойно положение. Счита, че това би било твърде очевидно нарушаване на права и проява на дискриминация и поради това, де факто, гореизброените групи лица могат да ползват услугата „паркирай и пътувай“. Жалбоподателят счита, че тарифата, на която биват таксувани тези групи лица, към които спада и той, е по-неблагоприятна в сравнение с притежателите на абонаментни карти на редовна тарифа. Според жалбоподателя фактическата обстановка отговаря на нормата, съдържаща се в разпоредбата на чл.4, ал.3 ЗЗДискр., където се установява състав на непряката дискриминация.

За образуваната преписка е уведомена Столична община, като ѝ е даден 10-дневен срок да израз писмено становище. Полученото уведомлението е изпратено от СО на Изпълнителния директор на ЦГМ за разглеждане по компетентност и представяне на писмено становище относно изложените твърдения в жалбата. С вх. № 16-20-378/05.05.2023 г. в КЗД е постъпило становище от Р. М. – директор на Дирекция „Паркиране и мобилност“ в Центъра за градска мобилност, в което е посочено, че подземните паркинги, които понастоящем се управляват и стопанисват от „Център за градска мобилност“ с ЕАД, функционират като обществени платени паркинги и могат да бъдат използвани от всички жители и гости на столицата срещу заплащане цена от 1 или 2 лева на час, в зависимост от местоположението на паркинга. С цел да бъде насърчено комбинираното използване на личен и обществен транспорт, което да регулира трафика в централната градска част, да намали вредните емисии и по този начин да подобри жизнената среда, Столичен общински съвет е приел „План за устойчиво развитие на градската мобилност“, с който е въведена и услугата „П. и пътувай“. Тя предлага редица преференции за граждани, които паркират автомобилите си в буферен паркинг, за да се придвижат до централната градска част и обратно с обществен транспорт. В чл.15 на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община и Приложение №2 към нея са регламентирани условията на „П. и пътувай“, като е описан и вида на преференциите, които се предоставят при ползването на превозните документи. Безплатно паркиране се предоставя на всички лица, изпълнили посочените в Наредбата условия и притежаващи редовен превозен документ, като времетраенето на

безплатното паркиране зависи от вида на превозния документ. Изцяло безплатно паркиране в рамките на работното време на паркинга, при спазване на условията на чл.15, ползват притежателите на превозен документ, издаден по редовна тарифа. Притежателите на превозни документи, издадени по преференциална тарифа ползват първите два часа безплатно, а за останалото време на паркирането до края на работното време на паркинга заплащат по 0,50 лв. на час. Посочено е, че закупуването и ползването на определен вид превозен документ, се извършва въз основа на личен избор на лицата. Всеки гражданин има право сам да прецени, съобразно своите нужди и потребности, какъв вид превозен документ да ползва и закупи. В този смисъл, лицата имащи право да ползват превозен документ по преференциална тарифа, каквито са лицата с трайни увреждания, пенсионерите, студентите и т. н., не са лишени от правото да закупят и ползват превозен документ по редовна тарифа. За да е налице неравно третиране законът изисква да е доказано по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Отбелязано, че жалбоподателят доброволно е избрал да закупи и ползва именно превозен документ за студенти, който е с преференциална тарифа и е с 60% по-евтин от цената на превозния документ по редовна тарифа. Начина на заплащане на паркирането в буферните паркинги е в пряка зависимост от изпълнението на условията, определени от чл.15 от Наредбата и вида на ползвания превозен документ, чисто закупуване произтича от личния избор на лицата. В този смисъл редът и условията, определени в чл.15 и Приложение №2 на Наредбата за редът и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, регламентиращи начина на ползване и заплащане на паркирането в буферните паркинги, не поставя ограничения и различно третиране на основата на признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., поради което не могат да бъдат счетени за дискриминационни. Въз основа на изложеното, от „Център за градска мобилност“ ЕАД считат, че спрямо жалбоподателят А. М. няма извършена дискриминация по признак „лично положение“ и „възраст“ при определяне на ползването и заплащането на паркирането в буферните паркинги, стопанисвани и управлявани от „Център за градска мобилност“ ЕАД.

Въз основа на проучването и събраните доказателства е изготвен доклад-заключение от докладчика по преписката. Като ответна страна в производството е конституирана Столична община. Насрочено е заседание, за което са призовани страните – А. К. М. и Столична община.

След получаване на уведомлението жалбоподателят е депозирал допълнение с вх. № 44-00-3770/30.10.2023 г., в което е посочил, че предвид провеждащите се тогава избори за органи на местно самоуправление има ангажимент към ОИК - Столична и няма да може да присъства в заседанието на 01.11.2023 г. Изложил е допълнителни искания и уточнения във връзка с жалбата си, като счита, че „Център за градска мобилност“ ЕАД не е надлежна страна, макар дружеството да събира дискриминационните тарифи чрез служителите си на буферните паркинги, т.е. те са само изпълнители. Уточнил е, че те изпълняват решенията /събират тарифата/, които се приемат от Столичния общински съвет, поради което е направил искане за конституирането му като ответна страна. Смята, че след призоваването на СОС ще има шанс за помирение в рамките на производството. На следващо място относно твърдение на ЦГМ ЕАД, че е личен избор на лицата да закупят карта на

преференциална тарифа е посочил, че същото е гротескно и нагло. Лицата с намалена подвижност, както и възрастните хора, не са избирали сами това си положение само и само да се възползват от намалените тарифи за пътуване. Приема, че за студентите редовно обучение има резон, защото сами избират да следват виеше образование, но невъзможността за полагане на труд на пълен работен ден обуславя тази намалена тарифа и за тях. Това не следва да се третира от служителите на общинското дружество като подаяние. Уточнил е, че чрез жалбата си не цели да получи обезщетение, а единствено цели постигането на еднакво третиране между притежателите на карти със стандартна тарифа и тези с преференциална относно ползването на една иначе добре измислена услуга като „паркирай и пътувай“. Отново е заявил, че не става въпрос за парите, които се заплащат, а относно справедливостта при предоставяне на услугата. На последно място е посочил, че заплащането на тези 50 стотинки или 2 лв. е свързано със значителни неудобства с оглед на разположението на касите на буферните паркинги. Поискал е да бъде призована като ответна страна - Столичен общински съвет, от който зависи промяната на Наредбата, съдържащата тарифите, и да бъде постановено наличието на дискриминация и да се задължи СОС да измени тарифата си.

В проведеното първо заседание на 01.11.2023 г. жалбоподателят се е явил лично и като страна в производството е конституиран и Столичен общински съвет. Преписката е отложена за гледане на 20.03.2024 г.

СОС е уведомен за образуваната преписка, като на 06.03.2024 г. е депозирано становище. В същото е посочено, че подземните паркинги в столицата се управляват от „Център за градска мобилност“ ЕАД и функционират като обществени платени паркинги и могат да бъдат използвани от всички жители и гости на столицата срещу заплащане цена от 1 или 2 лева на час, в зависимост от местоположението на паркинга. С цел да бъде насърчено комбинираното използване на личен и обществен транспорт, което да регулира трафика в централната градска част, да намали вредните емисии и по този начин да подобри жизнената среда, Столичен общински съвет е приел „План за устойчиво развитие на градската мобилност“, с който е въведена и услугата „П. и пътувай“. Тази услуга предлага редица преференции за граждани, които паркират автомобила си в буферен паркинг, за да се придвижат до централната градска част и обратно с обществен транспорт. В чл. 15 на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община и Приложение №2 към нея са регламентирани условията на „П. и пътувай“, като е описан и вида на преференциите, които се предоставят при ползването на превозните документи. Безплатно паркиране се предоставя на всички лица, изпълнили посочените в Наредбата условия и притежаващи редовен превозен документ, като времетраенето на безплатното паркиране зависи от вида на превозния документ. Изцяло безплатно паркиране в рамките на работното време на паркинга, при спазване на условията на чл.15, ползват притежателите на превозен документ, издаден по редовна тарифа. Притежателите на превозни документи, издадени по преференциална тарифа, ползват първите два часа безплатно, а за останалото време на паркирането до края на работното време на паркинга заплащат по 0,50 лв. на час. Посочено е също, че закупуването и ползването на определен вид превозен документ, се извършва въз основа на

личен избор на лицата. На всеки гражданин е предоставено правото да прецени какъв вид превозен документ да ползва съобразно своите нужди и потребности. В този смисъл, лицата имащи право да ползват превозен документ по преференциална тарифа, каквито са лицата с трайни увреждания, пенсионерите, студентите и т. н., не са лишени от правото да закупят и ползват превозен документ по редовна тарифа. П. документ за студенти е с преференциална тарифа и е с 60% по-евтин от цената на превозния документ по редовна тарифа. Начинът на заплащане на паркирането в буферните паркинги е в пряка зависимост от изпълнението на условията, определени от чл.15 от Наредбата и вида на ползвания превозен документ, чието закупуване произтича от личния избор на лицата. Накрая от СОС се посочва, че за да е налице неравно третиране Законът изисква да е доказано по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. като цитира дословно ал.1 и ал.2 от същия член. Неравното третиране се установява на основата на сравнение с лице/лица при сравними сходни обстоятелства. Необходимо е да се установи в ситуация на сравнение с други лица при сравними сходни белези наличието на по-неблагоприятно третиране, което в случая липсва, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.

На 20.03.2024 г. е проведено второ заседание на заседателния състав на КЗД, на което са изслушани явилите се страни, даден е ход по същество и преписката е обявена за решаване. На 27.06.2024 г. е постановено процесното решение. Със същото в т. I е установено, че с приетата Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община относно частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“ Столичен общински съвет не е осъществил непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 ЗЗДискр., вр. чл.4, ал.1 съгласно защитените признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателя; в т. II е установено, че в изпълнение Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община относно частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“ Център за градска мобилност ЕАД не е осъществил дискриминация съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателя и е оставена без уважение жалба с вх. №44-00-145/13.01.2023 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-661/16.02.2023 г., подадени от А. К. М. от [населено място]. В мотивите на решението е прието, че предмет на преписката са изложените от А. М. твърдения за осъществена непряка дискриминация по чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. по защитените съгласно чл.4, ал.1 признаци „лично положение“ и „възраст“. Прието е за установено, че условията и редът за ползване на обществен градски транспорт, включително и услугата „П. и пътувай“, се уреждат с Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община и приложенията към нея, приети от Столичния общински съвет. В Наредбата са уредени видовете абонаментни карти, както и цените им. От тези разпоредби е видно, че определени групи ползват привилегировани - преференциални цени, с оглед на тяхното специфично или уязвимо положение в обществото с цел

облекчение за същите предвид предполагаемите им по-ниски трудови доходи или липсата на такива във връзка с тяхното социално, възрастово или здравословно състояние. Уредбата се съдържа в Глава IV. ПЪТНИЦИ С ПРАВО НА АБОНАМЕНТНИ КАРТИ ПО ПРЕФЕРЕНЦИАЛНА ТАРИФА. УСЛОВИЯ ЗА ИЗДАВАНЕТО ИМ, като конкретно чл. 29 установява кои групи лица имат право на пътуване с дългосрочни персонализирани превозни документи на преференциални цени. Именно посочените лица - получаващи пенсии за осигурителен стаж и възраст, лица над 68 годишна възраст, всички редовни студенти в колежи и висши учебни заведения, докторанти, ученици до 20-годишна възраст, младежи до 26-годишна възраст и др. - притежават особени качества, които ги поставят в такова положение /финансово и социално/, което обосновава за същите да бъде предвидено някакво облекчение, изразяващо се в ползването на обществен градски транспорт на преференциални цени. Използването на обществения транспорт е абсолютна необходимост за хората в големия град, като същият служи за средство за придвижване от една точка на града до друга и е свързано с всички житейски и социални дейности на човека. Този факт е взет предвид и хората, за които се предполага, че не извършват трудова дейност или нямат възможност да извършват такава на пълен работен ден, както и поради други обстоятелства, имат възможността да закупят абонамент за дългосрочно използване на обществения столичен транспорт при по-ниски цени от стандартните - с 60% по-евтин. Съставът е отчел, че тази преференция е създадена заради по-неблагоприятното положение на лицата, които именно поради притежаваното качество съгласно Наредбата, не се намират в сравнимо сходно положение с останалите граждани в обществото.

По отношение конкретния предмет на преписката, който касае услугата „П. и пътувай“, е установено, че условията при нейното ползване са различни спрямо притежавания вид абонаментна карта съгласно Наредбата, приета от Столичен общински съвет. Посочено е, че услугата „П. и пътувай“ е създадена с цел намаляване вредните емисии във въздуха и стимулиране на гражданите да използват услугите на обществения градски транспорт, като оставят колите си на буферните паркинги, стопанисвани от „Център за градска мобилност“ ЕАД. Следователно услугата е насочена към лицата, които притежават автомобили и преимуществено се придвижват с тях в градската среда, а целта е насочена към опазване и намаляване на въглеродния отпечатък върху околната среда. По този начин услугата е насочена към конкретна група лица - притежатели на автомобили, като с оглед на тяхното стимулиране да използват тази услуга, им се предоставя възможността да използват при преференциални условия буферните паркинги при предварително определени условия. Прието е, че посредством услугата „П. и пътувай“ не се ограничава правото на ползване на обществен градски транспорт и не се засягат условията и тарифите за ползването му, а само се разширява приложението му с конкретна цел, а именно да бъдат стимулирани и мотивирани шофьорите да слязат от колите си. Услугата е заложена като идея в Плана за устойчиво развитие на градската мобилност, където се съдържат основанията, целите и предложенията, а чл.15 от Наредбата съдържа правилата за използването ѝ. В Приложение №2 към Наредбата се съдържат условията за използване на

услугата, като същите са уредени именно както са описани от жалбоподателя и ответните страни, които факти не са спорни между страните. Буферните паркинги са на разположение за ползване от граждани срещу заплащане на редовна цена от 1 лв. или 2 лв. С услугата „П. и пътувай“ ползвателите използват буферния паркинг безплатно за целия период на престой или за ограничено време плюс доплащане на намалена цена в зависимост от това дали са изпълнени условията на чл.15 от Наредбата и най-вече в зависимост от вида абонаментна карта за пътуване, която използват.

Съставът на КЗД е приел за безспорно установено наличието на защитените признаци „лично положение“ и „възраст“, доколкото А. М. е бил учащ, редовен студент в процесния период, а към датата на постановяване на решението попада в групата „младежи до 26 годишна възраст, което съгласно трайната практика е такава личностна характеристика, която се свързва с личното положение на лицето. Относно признакът възраст, е прието, че същият е приложим по отношение на жалбоподателя единствено в хипотезата на ползвател на младежка карта за лица до 26 годишна възраст, което е обективизирано от А. М. в писмо с вх. № 44-00-1032/19.03.2024 г. Съставът на КЗД е приел, че производството е образувано въз основа на жалба, с която М. е сезирал административния орган, поради което признакът „възраст“ по отношение на другите групи лица - пенсионери и лица над 68 г. – не е бил разгледан от решаващия състав, доколкото инициативния документ няма характер на сигнал и никъде не е направено такова волеизявление от жалбоподателя.

По същество съставът е приел за установено, че поначало лицата, които използват редовни и намалени тарифи за абонаментните карти за пътуване с обществения градски транспорт не се намират в сравнимо сходно положение, като именно поради тази причина е създадено разделението и са определени преференциални цени за едните. Във връзка с вида абонаментна карта /с оглед на тарифата дали е преференциална, или не/ са определени различни правила при използването на услугата „П. и пътувай“. Решаващият състав е възприел становищата на ответниците, че закупуването и ползването на определен вид превозен документ се извършва въз основа на личен избор на лицата, като на всеки гражданин е предоставено правото да прецени какъв вид превозен документ да ползва, съобразно своите нужди и потребности. В този контекст, в случай че дадено лице желае да използва безплатно буферния паркинг за целия престой, то лицето има възможността да си закупи абонаментна карта на редовна тарифа и да се ползва от този тип услуга. В този смисъл лицето не е поставено пред невъзможност или липса на избор, като съобразно преценката си може да избира измежду предоставените му опции.

На следващо място решаващият състав е установил, че действително при използването на услугата „П. и пътувай“ лицата, ползващи абонаментни карти на преференциални цени също ползват привилегии чрез услугата. Така вместо да заплащат цялото време на престоя си и то на пълна цена - от 1 лв. или 2 лв., те се ползват от услугата, паркирайки автомобила си за два часа безплатно, а след това следва да заплатят по 0.50 лв. за всеки следващ час. Съставът е счел, че е обективно оправдана използваната практика предвид

факта, че лицата, ползващи преференциални тарифи, заплащат с 60% по-ниска цена от гражданите, заплащащи редовна тарифа. Прието е, че в случай че и за хората, които притежават карти на намалена тарифа са предвидени същите условия, то същото би довело до облекчение на облекчението, т.е. един вид неоправдано и прекомерно намаление. Предвид това е прието, че правилно и обективно оправдано са определени условията за използване на услугата „П. и пътувай“, като същите са в съответствие с антидискриминационното законодателство. Още повече - бенефициентът на услугата е предоставил на лицата, пътуващи с карти на преференциална тарифа, облекчения близки до тези за лицата, пътуващи на редовна тарифа, като същите условия важат и по отношение на лица, ползващи краткосрочни документи за пътуване, както сочи и жалбоподателят. В контекста на изложеното решаващият орган е счел, че условията, уреждащи използването на услугата, са обективно оправдани по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр.

Съставът на КЗД е установил, че в приложението към момента изобщо не са изброени картите на преференциална цена, от което логически може да се тълкува, че изобщо не се допуска ползване на услугата P+R от студенти, пенсионери, притежатели на карта „младеж“ и хора в неравностойно положение. Това е така, доколкото в Тарифа 2 са употребени месечна/годишна карта за всички линии на редовна тарифа, но никъде не се споменава приложението на услугата по отношение на картите с преференциална цена, предвид което е приел, че същото следва да бъде коригирано с оглед на недопускане на погрешно тълкуване и предпоставки за неравно третиране.

При тези мотиви и на основание чл. 9 от ЗЗДискр. решаващият състав е приел, че с уредбата и начина на приложение на услугата „П. и пътувай“ Столичен общински съвет и „Център за градска мобилност“ ЕАД не са осъществили и не осъществяват дискриминация спрямо лицата с абонаментни карти за достъп до обществения градски транспорт на преференциална тарифа в сравнение с ползвателите на карти на редовна тарифа - в частност спрямо А. К. М., поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. С оглед на установеното несъвършенство в съдържанието на Тарифа № 2 към Приложение 2 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община съставът е приел, че с цел недопускане на погрешно тълкуване и създаване на предпоставки за неравно третиране следва да се даде препоръка на Столичен общински съвет същата да бъде изменена, като изрично се уреди начинът на приложение на услугата „П. и пътувай“ спрямо ползвателите, притежаващи карти за достъп до обществен градски транспорт на преференциална тарифа.

Оспореното решение е получено от жалбоподателя на 05.07.2024 г.

В хода на проведеното съдебно производство от страните не са представени нови доказателства.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.68, ал.1 ЗЗДискр. срок от надлежна страна, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледани по същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт, съгласно чл.65, т.5, вр. чл.48, ал.3, вр. §1, т.11 от ДР от ЗЗДискр, доколкото в случаите на дискриминация на основата на повече от един от признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр, компетентен да се произнесе е разширен състав от петима членове.

Съдът счита, че оспореното решение е издадено при спазване на установената от закона писмена форма, съгласно разпоредбите на чл. 65, т.5 и чл.66 ЗЗДискр, като съдържа предписаните в чл.66 ЗЗДискр. реквизити. Посочен е издателят на решението, жалбоподателя, оплакванията му, извършените действия по проучването, становищата на ответните страни в производството, какво е установил органът от фактическа и правна страна и в крайна сметка какво е решението му по същество на казуса, т.е. съдържа диспозитив. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат в самото решение. Следователно не е налице нарушение на чл.59, ал.1, т.4 АПК.

При издаването му са спазени специалните административнопроизводствени правила, установени в чл.50 – чл.70 ЗЗДискр. В съответствие с изискването на чл.50, т.1 ЗЗДискр. Комисията се е произнесла по допустима жалба, с оглед сезирането на административния орган, в срока по чл.52, ал.1 ЗЗДискр. Не са били налице отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството и разглеждането на жалбата по същество. След образуване на преписката, с оглед изложените оплаквания в жалбата за дискриминация по признаци „лично положение“ и „възраст“, преписката е разпределена на 5-членен състав, доколкото в случаите на дискриминация на основата на повече от един от признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, компетентен да се произнесе е разширен състав от петима членове.

Съставът на свое заседание е определил докладчик от решаващия състав, след което са предприети действия по изпълнение на процедурата по проучване на преписката и събиране на доказателства, необходими за изясняване на спорните факти и обстоятелства /чл. 55, ал.1 ЗЗДискр./. В хода на това производство са представени писмени становища от ответните страни, след което страните са поканени да се запознаят със събраните материали, да изразят становище по тях, както и да ангажират допълнителни доказателства и изложат твърденията си. Процедурата по проучване и събиране на доказателства е приключила с доклад-заключение на докладчика по преписката, след което е насрочено заседание на решаващия състав, за датата на което страните са били редовно уведомени. Проведено е открито заседание с участие на страните, с което производството е приключило и въз основа на събраните доказателства е постановен оспорваният административен акт.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че процесното

решение не страда от процесуални пороци, водещи до нищожността му или до отмяната му на процесуално основание.

Съдът приема, че процесното решение съответства на приложимите материалноправни норми и на целта на закона, формулирана в чл.2 ЗЗДискр. - осигуряване на всяко лице на право на равенство пред закона, равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот и ефективна защита срещу всички форми на дискриминация.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените дискриминационни признаци.

Пряка дискриминация, съгласно чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. е всяко по-неблагоприятно третиране на лица на основата на признаците по ал.1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними и сходни обстоятелства.

Непряка дискриминация, съгласно чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. е поставянето на лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, или на лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от привидно неутрални разпорежда, критерий или практика, освен ако разпоредбата, критерият или практиката са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими

„На основата на признаците по чл. 4, ал. 1“ означава на основата на действителното, настояще или минало, или предполагаемо наличие на един или повече от тези признаци у дискриминираното лице или у лице, с което то е свързано, или се предполага, че е свързано, когато тази връзка е причина за дискриминацията“ /§ 1, т. 8 ДР ЗЗДискр./.

Съгласно §1, т.7 от ДР ЗЗДискр., във връзка с чл.4, ал.2 и ал.3 на ЗЗДискр. „неблагоприятно третиране“ е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл.4, ал.1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица“.

За да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо коректно да бъде посочено лице или лица - сравнител, поставени в по-благоприятни условия от жалбоподателя на базата на признаците по ал.1 на чл.4 от закона /чл.4, ал.2 ЗЗДискр. – при пряка дискриминация/ или „чрез привидно неутрална разпорежда, критерий или практика“ /чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр. – при непряка дискриминация/.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр са конкретизирани лицата, към които може да се приложи непряката дискриминация - лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1 от закона или лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение. Сравнението, в този смисъл, се приема като основен и задължителен елемент от фактическия състав на всеки един от двата вида дискриминация и липсата му е основание да се приеме, че не е налице по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя спрямо „друго лице при сравними сходни обстоятелства“ или „чрез привидно

неутрална разпoredба, критерий или практика, освен ако тази разпoredба, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими”.

Всички форми на дискриминация се основават на защитен признак по смисъла на чл.4, ал.1 ЗЗД. Именно обусловеността от защитения признак, а не самото деяние, без оглед на характеристиката, която е негово основание, го прави дискриминация, закононарушение по ЗЗДискр.

В случая от КЗД е прието, че с приетата Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община относно частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“ Столичен общински съвет не е осъществил непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 ЗЗДискр., вр. чл.4, ал.1 съгласно защитените признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателя, както и че в изпълнение Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община относно частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“ Център за градска мобилност ЕАД не е осъществил дискриминация съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „възраст“ спрямо жалбоподателя.

Настоящата инстанция споделя изведените изводи в административното производство, че в случая не е налице непряка дискриминация по признаците „социално положение“ и „възраст“ по отношение на подалото жалбата пред Комисията лице, а и по отношение на всяко лице, което е притежател на абонаментна карта на преференциални цени - младежка, студентска, пенсионерска и карта, издавана на лица в неравностойно положение.

Безспорно в хода на административното производство е установено, а това не се спори и между страните, че лицата, които притежават абонаментна карта за градски транспорт в [населено място] на преференциални цени - младежка, студентска, пенсионерска и карта, издавана на лица в неравностойно положение, при паркиране на буферните паркинги ползват първите два часа безплатно, а за останалото време на паркирането до края на работното време на паркинга заплащат по 0,50 лв. на час, докато притежателите на превозен документ, издаден по редовна тарифа, при спазване на условията на чл.15 от Наредбата ползват изцяло безплатно паркиране в рамките на работното време на паркинга. Въз основа на тези факти, произтичащи от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община в частта, уреждаща условията на използване на услугата „П. и пътувай“, издадена от Столичен общински съвет, жалбоподателят твърди, че е налице неравно третиране, основано на признаците „социално положение“ и „възраст“.

Съдът намира, че от тези факти не следва нарушаване принципа на равно третиране спрямо жалбоподателя сравнимо и относно посочените от същия субекти - определена група хора – тези, които притежават превозен документ, издаден по редовна тарифа и не е поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от посочените разпoredби на Наредбата на основата на заявено от него качество, попадащо под квалификацията "защитен признак",.

Защитените признаци са легално дефинирани лични/обществени качества, винаги свързвани с наличието им в дадено лице/субект/, което наличие е изключено ex lege да бъде предпоставка за различно третиране на това лице с оглед реализиране на негови права или изпълнение на задължения, сравнимо с друго лице, у което тези качества отсъстват. Сравнителят се определя като субект, намиращ се при същите обстоятелства като дискриминираното лице, но третиран различно именно защото не е носител на защитения признак.

В случая разликата в заплащането на паркирането на буферните паркинги не произтича от социалното положение или възрастта на лицата, а от вида на закупения от тях превозен документ. Лицата, които имат право на абонаментна карта за градски транспорт в [населено място] на преференциални цени имат право и на превозен документ, издаден по редовна тарифа, който им предоставя правото на безплатно паркиране за срока на работното време на паркинга. Следователно, същите не са ограничени, а имат право на избор кой вид превозни документи да закупят, в зависимост от това, какви свои интереси искат да задоволяват.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл.4 от ЗЗДискр. В този смисъл следва да се установи по-неблагоприятно третиране на определен кръг лица в конкретен случай, и да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някои от признаците, очертани в чл.4 ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, като при всички случаи следва да се изразява в някой признак по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. И при „пряка дискриминация” и при „непряка дискриминация”, санкционираният от закона вредоносен резултат се изразява в поставянето на отделни лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними сходни белези. Законът цели установяване и санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение според признаците, изброени в разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. България е страна. В случая различното заплащане на паркирането не е пряка последица от признаците „социално положение“ и „възраст“, а е опосредено от вида на закупения от лицето превозен документ. По-високата цена при паркиране на буферните паркинги не е предвидено затова, че жалбоподателят е студент или младеж до 26 годишна възраст, а защото като такъв е избрал да закупи превозен документ на преференциална цена, според който се определя и цената на паркирането. Предвид изложеното съдът намира за правилно заключението на Комисията за липса на осъществена по отношение на М. непряка дискриминация на основата на признаците „социално положение“ и „възраст“, поради което жалбата му срещу решението на КЗД следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, II отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. М. от [населено място] против Решение №199/27.06.2024 г. на КЗД, петчленен разширен заседателен състав, по преписка №50/2023 г.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: